

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 960/2019
02.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Елезовића, због кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Елезовића, адв. Мирослава Ивковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К 42/18 од 25.03.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 456/19 од 17.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Елезовића, адв. Мирослава Ивковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К 42/18 од 25.03.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 456/19 од 17.05.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу К 42/18 од 25.03.2019. године, окривљени Саша Елезовић оглашен је кривим због кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од пет година, а у коју се има урачунати и време проведено у притвору од 18.07.2018. до 08.08.2018. године.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала ближе наведено у изреци ове пресуде.

Окривљени је обавезан да законском заступнику мал. оштећене АА, ББ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 63.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Оштећена мал. АА је ради остваривања имовинско правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 456/19 од 17.05.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Лесковцу и окривљеног Саше Елезовића, а пресуда Вишег суда у Лесковцу К 42/18 од 25.03.2019. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Саше Елезовића, адв. Мирослав Ивковић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног, Саше Елезовића, адв. Мирослав Ивковић, у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, то је јест да је прекорачена оптужба на тај начин што је у чињеничном опису радњи извршења предметног кривичног дела у изреци првостепене пресуде додат текст „за коју је знао да је старости испод 14 година“, а што је према наводима захтева одлучна чињеница да ли је овај окривљени извршилац кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим и осуђен, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Наиме, оптужницом надлежног јавног тужиоца, окривљеном Саши Елезовићу, стављено је на терет да је дана 07. и 09.07.2017. године, и неутврђеног дана августа месеца исте године, као и 17.05.2018. године, извршио обљубу са дететом АА, рођеном ...2005. године, при чему је могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима ..., и у време извршења кривичног дела је био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, те да је извршио кривично дело обљуба са дететом из члана 180. став 1. у вези члана 61. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда, прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа радњи извршења кривичног дела окривљеног које су описане у оптужном акту, додавањем више криминалних активности, односно додавањем веће криминалне воље окривљеног, којим се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, доношењем побијаних правноснажних пресуда суд није повредио субјективни ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног, јер и без уношења наведеног текста у изреку првостепене пресуде, произилази да је окривљени извршио обљубу са дететом АА, рођеном ...2005. године, да је био свестан свог дела, дакле свестан да се ради о детету, па је по оцени овог суда чињенични опис остао у границама чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног

дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим.

С тога се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Елезовића, правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Елезовића, адв. Мирослава Ивковића, у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што суштински ове повреде закона образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, везано за постојање субјективног обележја бића кривичног дела, наводећи да на страни окривљеног нема умишљаја, па самим тим ни кривице, истицањем да окривљени није био свестан чињенице да оштећена има мање од 14 година, већ да је „сматрао да је оштећена само малолетна“.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено (члан 439. тачка 1) и 2) ЗКП), док у образложењу указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић